

32003R2229

L 339/3

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

24.12.2003

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 2229/2003**z dnia 22 grudnia 2003 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Procedura.**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) Komisja, rozporządzeniem (WE) nr 1235/2003 ⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”), nałożyła tymczasowe środki antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji. Środki te zostały wyrażone jako stawka *ad valorem*, w zakresie między 24,0 % a 25,2 %.
- (2) Przypomina się, że postępowanie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2001 r. do dnia 30 września 2002 r. („okres postępowania” lub „OP”). Badanie tendencji w kontekście postępowania dotyczącego analizy szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 1998 r. do końca OP („rozważany okres”).

1.2. Inne środki pozostające w mocy

- (3) Obecnie na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) ⁽³⁾ obowiązują cła antydumpingowe o stawce *ad valorem* 49 %. Trwa przegląd ⁽⁴⁾ tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia.

1.3. Dalsza procedura

- (4) W następstwie nałożenia tymczasowych cel antydumpingowych stronom ujawniono fakty i okoliczności, na których opierało się tymczasowe rozporządzenie. Niektóre ze

stron przedstawiły swe uwagi na piśmie. Wszystkim zainteresowanym stronom, które o to prosiły dano możliwość zostania przesłuchanym przez Komisję.

- (5) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych cel antydumpingowych i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych z tytułu cła tymczasowego. Przyznano im także okres, w którym mogły składać oświadczenia w następstwie tego ujawnienia.
- (6) Ustne i pisemne uwagi przedłożone przez zainteresowane strony zostały rozważone i, w przypadku gdy było to właściwe, ostateczne ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (7) Komisja poszukiwała wszystkich informacji uznanych za niezbędne dla jej ostatecznych ustaleń.
- (8) Niezależnie od wizyt weryfikacyjnych podjętych w lokalach spółek wymienionych w akapicie 7 rozporządzenia tymczasowego, należy zauważyć, że po nałożeniu środków tymczasowych, przeprowadzone zostały wizyty na miejscu w lokalach następujących użytkowników wspólnotowych:
- GE Bayer Silicones, Leverkusen, Niemcy,
 - Raffinera Metalli Capra SpA, Brescia, Włochy,
 - Vedani Carlo Metalli SpA, Mediolan, Włochy.

2. Produkt przedmiotowy i produkt podobny**2.1. Produkt przedmiotowy****2.1.1. Uwagi od producentów eksportujących**

- (9) W motywie 9 rozporządzenia tymczasowego, produkt przedmiotowy został określony jako krzem obecnie sklasyfikowany pod kodem CN 2804 69 00. Niektórzy eksporterzy złożyli zapytanie czy opary krzemionkowe, które są produktem ubocznym krzemu otrzymywanym w procesie filtrowania podczas produkcji krzemu, są objęte przez obecne postępowanie.
- (10) Należy zauważyć, że opary krzemionkowe nie odpowiadają definicji produktu przedmiotowego przewidzianej w motywach 9 i 10 rozporządzenia tymczasowego, ponieważ jest to jedynie produkt uboczny w produkcji krzemu przyjmujący formę proszku, który jest wykorzystywany jako dodatek do cementu. Dlatego jest potwierdzone, że ten produkt, objęty kodem CNex 2811 22 00, jest poza zakresem niniejszego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1972/2002 (Dz.U. L 305 z 7.11.2002, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 11.7.2003, str. 14.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2496/97 z dnia 11 grudnia 1997 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz metalu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 345 z 16.12.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 246 z 12.10.2002, str. 9.

- (11) Definicja produktu przedmiotowego była poddawana w wątpliwość przez jednego rosyjskiego producenta eksportującego, który twierdził, że w rzeczywistości są dwa odrębne rodzaje krzemu, w ramach danego kodu CN, jeden rodzaj przeznaczony dla użytkowników przemysłu metalurgicznego i jeden rodzaj dla użytkowników przemysłu chemicznego. Na poparcie tego twierdzenia rosyjski producent argumentował, że dwie wskazane jakości mają zasadniczo różne składy chemiczne oparte na zawartości pierwiastka śladowego, z różnym wykorzystaniem końcowym; że istnieją dwa odrębne rodzaje użytkowników, którzy nie konkurują między sobą; i że nie istnieje znacząca wzajemna wymienialność między tymi dwiema jakościami produktów.
- (12) Postępowanie wykazało, że krzem jest produkowany w różnej jakości i że krzem sprzedawany na rynku UE podczas OP, wyprodukowany przez przemysł wspólnotowy czy też przywieziony z Rosji, zawiera wagowo więcej niż 95 % krzemu. Jakość krzemu jest określana w pierwszej kolejności przez udział procentowy krzemu, a w drugiej kolejności przez inne pierwiastki, w szczególności zawartość żelaza i wapnia. Dla użytkowników wyspecjalizowanych, w szczególności przemysłu chemicznego, proporcje pozostałych pierwiastków śladowych określają, czy krzem jest odpowiedni dla zamierzonego użytku. Zwykle, dla użytkownika wyspecjalizowanego, krzem jest wytwarzany zgodnie ze szczególnymi wymaganiami i jest kupowany jedynie po długim procesie weryfikacji przeprowadzanym przez tego użytkownika. Jednakże podczas gdy poziomy pierwiastków śladowych są ważne dla użytkowników przemysłu chemicznego, nie jest wystarczające stwierdzić, że jest to odrębny produkt od krzemu zużywanego przez użytkowników przemysłu metalurgicznego.
- (13) Przedstawiono także dowód dla wykazania, że materiał wysokiej jakości nie był sprzedawany wyłącznie do użytkowników przemysłu chemicznego i że użytkownicy przemysłu chemicznego kupowali także pewne ilości krzemu niższej jakości, tak zwanego krzemu metalurgicznego. Przyjęto także ogólnie, że użytkownicy mający niższe wymagania jakościowe, w szczególności użytkownicy przemysłu metalurgicznego drugiego rzędu, są w stanie wykorzystywać krzem wyższej jakości. Dla nich czynnikiem decydującym jest cena, ponieważ nie są oni gotowi zapłacić wyższej ceny za krzem wyższej jakości niż wymagają.

2.1.2. Uwagi użytkowników

- (14) Pewna liczba użytkowników poddała w wątpliwość tymczasowe określenie produktu przedmiotowego. Dokonane przedłożenia były bardzo podobne do tych otrzymanych przez producentów eksportujących, w szczególności od użytkowników przemysłu metalurgicznego. Wszyscy użytkownicy przemysłu metalurgicznego argumentowali, że istnieją trzy odrębne rodzaje produktu tzn. krzem jakości chemicznej, jakości standardowej, oraz niskiej jakości dla użytkowników przemysłu metalurgicznego. Jednakże wszyscy uznali, że są w stanie wykorzystywać którąkolwiek z tych jakości w swoim procesie produkcyjnym, chociaż preferują krzem niskiej jakości ze względu na cenę. Te

uwagi zostały powtórzone przez organizację użytkowników przemysłu metalurgicznego.

- (15) Jeden użytkownik przemysłu chemicznego przedłożył komentarz w kwestii produktu przedmiotowego. Potwierdził, że krzem przez niego kupowany jest produkowany na zamówienie zgodnie z jego specyfikacjami i, że pierwiastki śladowe w krzemie są najważniejszym dla niego czynnikiem.

2.1.3. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (16) Przemysł wspólnotowy uzgodnił tymczasowe określenie, że krzem każdej jakości odpowiadający definicji wykorzystanej w akapitach 9 i 10 rozporządzenia tymczasowego powinien być uważane za produkt przedmiotowy. Wskazał on także, że wiele z argumentów nie zostało podniesionych w kontekście produktu przedmiotowego, ale w kontekście określenia produktu podobnego, i że producenci eksportujący myślą te dwie kwestie.

2.1.4. Wniosek w sprawie produktu przedmiotowego

- (17) Krzem jest produktem, który jest wytwarzany w różnej jakości, w zależności, po pierwsze od zawartości żelaza, następnie w zależności od zawartości wapnia, a po trzecie w zależności od pozostałych pierwiastków śladowych. Proces produkcji wykorzystany w UE i w Rosji, tzn. elektryczne piece łukowe, jest w dużej mierze taki sam.
- (18) Na rynku UE, istnieją zasadniczo dwie różne grupy użytkowników: użytkownicy przemysłu chemicznego głównie wytwarzający krzem i użytkownicy przemysłu metalurgicznego wytwarzający aluminium. Użytkownicy przemysłu metalurgicznego mogą zostać także dalej podzieleni na producentów aluminium pierwotnego i producentów aluminium wtórnego (pochodzącego z recyklingu). Jednakże każdy wykorzystywany krzem zawiera wagowo przynajmniej 95 %, a zazwyczaj 98 % lub 99 % krzemu.
- (19) Wyróżniono trzy jakości krzemu, wysoką, standardową i niską, w oparciu o udziały procentowe żelaza i wapnia w krzemie. Ustalono, że wykorzystanie krzemu różnej jakości przez różnych użytkowników w pewnym stopniu pokrywa się. Ogólnie uznaje się, że nie istnieją fizyczne, chemiczne lub techniczne właściwości, które uniemożliwiłyby producentom wtórnego aluminium wykorzystywać krzem którejkolwiek z tych jakości lub producentom pierwotnego aluminium wykorzystywać krzem standardowej lub wysokiej jakości. Nie istnieje taki sam stopień wzajemnej wymienialności w przeciwnym kierunku, chociaż przedstawiono dowód, że użytkownicy przemysłu chemicznego są przygotowani do wykorzystywania krzemu standardowej lub niskiej jakości. Koszt krzemu różnej jakości zwykle określa, której jakości krzem jest wykorzystywany przez poszczególne grupy użytkowników.
- (20) Postępowanie wykazało, jak wspomniano wyżej, że wszystkie rodzaje krzemu, niezależnie od różnic w odniesieniu do zawartości pozostałych pierwiastków chemicznych, mają te same fizyczne, chemiczne i techniczne właściwości. Ponieważ krzem może być użyty dla różnego wykorzystania końcowego, ustalono, że istnieje zastępowalność większego lub mniejszego stopnia między różnymi jakościami i różnymi wykorzystaniami.

- (21) Dlatego, ustalenia akapitów 9 i 10 rozporządzenia tymczasowego są ostatecznie potwierdzone.

2.2. Produkt podobny

- (22) Po analizach ustalono, że twierdzenie dotyczące numeru kontroli produktu (NKP) podniesione w akapicie 14 rozporządzenia tymczasowego dotyczyło porównania cen krzemu pochodzącego z Rosji z krzemem produkowanym we Wspólnocie oraz odpowiedniego poziomu likwidacji szkody. Różnice w cenach, jakości i wykorzystaniu niekoniecznie prowadzą do wniosku, że produkty nie są podobne. Rzeczywiście, istotne w tym kontekście jest, czy rozważane rodzaje produktów mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz podstawowe wykorzystania. Wspomniane różnice będą wzięte pod uwagę przy porównywaniu między ceną eksportową i normalną wartością oraz przy ustalaniu np. podcięcia cenowego i poziomu likwidacji szkody.
- (23) Jeden rosyjski producent eksportujący odniósł się do środków antydumpingowych obecnie nałożonych na przywóz krzemu z Chin (patrz akapit 3), w szczególności do akapitu 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 2496/97, które stwierdza, że „jakość metalu krzemowego z Rosji i Ukrainy nie jest porównywalna z jakością europejskiego lub chińskiego metalu krzemowego”.
- (24) W odpowiedzi na ten punkt należy po pierwsze zaznaczyć, że to oświadczenie zostało wydane w postępowaniu sprzed więcej niż pięciu lat, było oparte na informacji przedstawionej w tym postępowaniu i że nie zostało to potwierdzone w bieżącym postępowaniu. Ponadto akapit 55 powyższego rozporządzenia dotyczy jedynie kwestii związku przyczynowego. Na podstawie jego brzmienia jest jasne, że produktem przedmiotowym, oraz rzeczywiście produktem podobnym ze wszystkich źródeł, Chin, Rosji, UE lub kraju analogicznego, tj. Norwegii, jest krzem. Krzem ten tworzy produkt podobny w ramach definicji z art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponadto w zakresie w jakim można ustalić różnice w jakości między różnymi producentami krzemu w różnych krajach, takie różnice mogą być odpowiednio wzięte pod uwagę poprzez dostosowania. Zauważono również, że istniały różnice w jakości między różnymi rodzajami wywozonymi z Rosji do Wspólnoty.
- (25) Opierając się na powyższym oraz na ustaleniach postępowania, potwierdzono, że krzem produkowany w Rosji i sprzedawany na rynku wewnętrznym, jak i wywożony do Wspólnoty, krzem sprzedawany na rynku wewnętrznym kraju analogicznego, i ten wytworzony i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy mają te same podstawowe fizyczne i chemiczne właściwości. Dlatego stwierdzono, że wszystkie rodzaje krzemu tworzą jedną rodzinę produktów i są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Dumping

3.1. Wartość normalna

- (26) Wobec braku jakichkolwiek uwag akapity 15–18 dotyczące stosowania rozporządzenia tymczasowego w gospodarce rynkowej są potwierdzone.
- (27) Wszyscy producenci eksportujący dokonali przedłożeń argumentując, że koszt energii elektrycznej wykorzystywanej na etapie tymczasowym powinien zostać zmieniony. Podkreślili, że ich główny dostawca energii elektrycznej jest w większości prywatnym przedsiębiorstwem i że jej niskie koszty mogą być wyjaśnione przez obecność największego na świecie kompleksu elektrowni wodno - elektrycznych, w oparciu o naturalne porównywalne korzyści. Sprawa była dalej badana, ale ponieważ ustalono, że ceny energii energetycznej w Rosji są regulowane i, że cena pobierana przez dostawcę energii była bardzo niska, nawet w porównaniu z pozostałymi dostawcami energii elektrycznej wytwarzanej przez wodno - elektryczne elektrownie w analogicznym państwie - Norwegii, a także w Kanadzie, zdecydowano, aby odrzucić to twierdzenie i potwierdzić tymczasową decyzję, aby wykorzystywać cenę energii elektrycznej pobieraną przez innego dostawcę energii elektrycznej w Rosji. Cena ta została uznana za zgodną z najniższą ceną reprezentatywnych producentów energii elektrycznej we Wspólnocie.
- (28) Wobec braku innych uwag motywy 19–26 dotyczące ustalenia wartości normalnej rozporządzenia podstawowego są potwierdzone.

3.2. Cena eksportowa

- (29) Wszyscy producenci eksportujący argumentowali, że przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą produktu przedmiotowego do WE, którzy są zlokalizowani poza Rosją, są stronami powiązanymi i że przedsiębiorstwa te powinny być traktowane jako jeden podmiot gospodarczy razem z przedsiębiorstwami zlokalizowanymi w Rosji. Twierdzili oni, że wykorzystywana cena eksportowa powinna być zatem ceną pobieraną przez te powiązane przedsiębiorstwa od pierwszego niezależnego klienta w WE.
- (30) W przypadku importera zlokalizowanego we Wspólnocie (Zjednoczone Królestwo), nie przedstawiono żadnego nowego dowodu, który wykazał, że był on powiązany z producentem eksportującym. Dlatego twierdzenie zostało odrzucone i tymczasowe stanowisko ustanawiające cenę eksportową na podstawie ceny sprzedaży temu importerowi zostało utrzymane.
- (31) W przypadku importera w Szwajcarii, po nałożeniu środka tymczasowego przeprowadzono wizytę kontrolną na miejscu i ustalono, że to przedsiębiorstwo było rzeczywiście związane z producentem eksportującym. Dlatego dla sprzedaży dokonywanej poprzez tego importera cena eksportowa była oparta na cenie tego importera dla pierwszego niepowiązanego klienta we Wspólnocie.

- (32) W odniesieniu do importera zlokalizowanego na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych, należy po pierwsze zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, cena eksportowa, która ma być wykorzystywana jest „ceną rzeczywiście płaconą lub wymagalną przy sprzedaży na wywóz z kraju wywozu do Wspólnoty”. Innymi słowy, w przypadkach, gdy transakcja eksportowa do Wspólnoty związana jest z pośrednikami, istotna jest nie cena ostatecznie pobierana od wspólnotowego klienta (który jest często nieznanym producentowi eksportującemu), ale cena po której produkt „opuszcza” kraj wywozu. Może być konieczne zastąpienie tej ceny kolejnymi cenami odsprzedaży, w szczególności jeżeli strony są powiązane. Rusal przedstawił nowe informacje, które, jego zdaniem, dowiodły takiego związku. Jednakże uważa się, że ten związek nie został wykazany w rozstrzygający i niedwuznaczny sposób. W rzeczywistości nie występuje bezpośrednie posiadanie udziałów między Rusal i przedsiębiorstwem na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych, a struktury są złożone i nieprzejrzyste. Zgodnie ze stanowiskiem przedsiębiorstwa, powiązanie jest wynikiem pośredniego posiadania udziałów, ale nie przedłożono w tym zakresie żadnej podlegającej weryfikacji dokumentacji. Ponadto, zgodnie ze stanowiskiem Rusal, przedsiębiorstwo na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży lub dystrybucji wywożonych produktów, a jest jedynie przedsiębiorstwem dysponującym adresem kontaktowym. Innymi słowy, nie jest to sprzedaż za pośrednictwem strony trzeciej. Raczej przedsiębiorstwo na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych jest adresatem dla niejasnych celów rachunkowych. Nie było możliwości zweryfikowania prawdziwej roli przedsiębiorstwa zlokalizowanego na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych lub śledzenia z dostateczną pewnością przepływów płatności. W rezultacie zdecydowano utrzymać tymczasowe stanowisko i ustanowić cenę eksportową na podstawie ceny sprzedaży przedsiębiorstwu na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych.

3.3. Porównanie

- (33) Jeden producent eksportujący ponownie domagał się dostosowania ze względu na fizyczne właściwości na podstawie faktu, że krzem średniej jakości sprzedawany na rynku rosyjskim jest wyższej jakości i dlatego rodzi wyższe koszty produkcji. Jednakże przedsiębiorstwo nie przedstawiło nowego dowodu wykazującego, że istniała wyraźna różnica w jakości między rodzajami produktu sprzedawanymi na rynku wewnętrznym i tymi wywozonymi do Wspólnoty. Dlatego tymczasowe stanowisko zostało utrzymane i nie dokonano żadnego dostosowania ze względu na różnice fizyczne.
- (34) Dwa przedsiębiorstwa powtarzały swoje twierdzenia dotyczące dostosowania ze względu na jakość i ze względu na poziom obrotu. Żądanie dostosowania ze względu na jakość nie mogła zostać wzięta pod uwagę, ponieważ przedsiębiorstwo nie było w stanie wykazać, że upusty i rabaty zostały przyznane szczególnie na zakup różnych ilości i ponieważ te różnice w ilości zostały już wzięte pod uwagę przy dostosowaniu ze względu na poziom obrotu dla różnych klientów na etapie tymczasowym. W odniesieniu do żądania o dodatkowe dostosowanie ze względu na poziom obrotu, przedsiębiorstwo nie było
- w stanie wykazać, że dostosowanie dokonane na etapie tymczasowym było niewystarczające i dlatego żadne dodatkowe dostosowanie nie mogło zostać przyznane.

3.4. Margines dumpingu

- (35) Wobec braku jakichkolwiek uwag, określenie marginesu dumpingu, jak opisano w motywach 29–30 rozporządzenia tymczasowego jest potwierdzone.
- (36) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako udział procentowy ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
OJSC „Bratsk Aluminium Plant” (RUSAL Group)	23,6 %
SKU LLC, Sual Kremny - Ural i ZAO Kremny (SUAL Group)	24,8 %
Rosja	24,8 %

4. Szkoda

4.1. Przemysł wspólnotowy

- (37) Ponieważ nie otrzymano żadnych uwag dotyczących definicji przemysłu wspólnotowego, treść i tymczasowe wnioski motywów 33 i 34 rozporządzenia tymczasowego są niniejszym potwierdzone.

4.2. Zużycie krzemu we Wspólnocie

- (38) Wobec braku jakichkolwiek nowych informacji w sprawie zużycia, tymczasowe ustalenia jak opisano w motywach 35 i 36 rozporządzenia tymczasowego są potwierdzone.

4.3. Przywóz krzemu do Wspólnoty

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu

- (39) Wobec braku jakichkolwiek nowych informacji w sprawie przywozu krzemu do Wspólnoty lub w sprawie jego udziału w rynku, ustalenia tymczasowe, jak opisano w motywach 37–43 rozporządzenia tymczasowego, są potwierdzone.

4.3.2. Podcięcie cenowe i spadek cen

- (40) Obliczenie podcięcia zostało zmienione w celu odzwierciedlenia dostosowań ze względu na poziom obrotu i jakość. Te dostosowania były ustanowione na podstawie zweryfikowanych informacji i odpowiadają uzasadnionemu szacunkowi wartości rynkowej tych różnic.
- (41) Ostateczne marginesy podcięcia wykazały, że podcięcie wyniosło 10,2 %.
- (42) Istnienie i poziom podcięcia powinny być postrzegane w świetle faktu, że ceny były zaniżone. Ceny uległy znaczącej obniżce w rozważanym okresie (-16 %) w takim zakresie, że nie obejmowały pełnych kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego podczas OP.

4.4. Sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego

- (43) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody, ponieważ większość wskaźników szkody wykazało korzystny rozwój. W szczególności, producenci eksportujący wskazywali na pozytywne zmiany w produkcji, wydajności, wykorzystaniu wydajności, wielkości sprzedaży we Wspólnocie, udziale w rynku, zapasach, zatrudnieniu i produktywności w rozważanym okresie.
- (44) Jednakże w odniesieniu do wskaźników szkody, oraz jak przedstawiono w zarysie w akapicie 71 i 72 rozporządzenia tymczasowego, bliższe badanie wykazało, że główna pozytywna zmiana dla przemysłu wspólnotowego miała miejsce między 1998 r. a 2000 r. Między 2000 r. a OP, niemal wszystkie wskaźniki albo rosły jedynie nieznacznie, były w zastoju albo rzeczywiście spadały. W tym okresie istotna szkoda odniesiona przez przemysł wspólnotowy jest najbardziej widoczna.
- (45) Należy zauważyć, że jak wskazano w akapicie 72 rozporządzenia tymczasowego, względnie dobre wyniki przemysłu wspólnotowego do 2000 r. były bezpośrednio związane z decyzjami powziętymi przez przemysł wspólnotowy inwestowania w dodatkowe urządzenia wspólnotowej produkcji. Rzeczywiście w tym okresie produkcja przemysłu wspólnotowego, wydajność produkcyjna, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie i produktywność wzrosła. Zyskowność została ustalona na 5 % wartości sprzedaży netto.
- (46) W rezultacie tego, a także odzwierciedlając zwiększoną obecność przywozu z Rosji po niskich dumpingowych cenach, sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu. Udział w rynku, przepływ środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji znacząco spadły.
- (47) Ponadto, tendencja pozostałych wskaźników szkody, w szczególności spadek zyskowności i cen sprzedaży odniesiony przez przemysł wspólnotowy w rozważanym okresie, prowadzą do wniosku, że przemysł wspólnotowy odniósł istotną szkodę.

4.5. Wniosek w sprawie szkody

- (48) Z tych powodów i wobec braku jakichkolwiek nowych informacji, które wymagałyby zmiany ustaleń, że przemysł wspólnotowy odniósł istotną szkodę podczas OP, w szczególności w odniesieniu do cen i zyskowności, argumenty podniesione przez rosyjskich producentów eksportujących są odrzucone. Ustalenia te i wnioski wymienione w akapitach 71–73 rozporządzenia tymczasowego są potwierdzone.

5. Związek przyczynowy

- (49) Jeden rosyjski producent eksportujący argumentował, że nawet jeżeli ustalenia istotnej szkody zostały potwierdzone, szkoda ta nie była spowodowana przez rosyjski przywóz krzemu. Zarzucano, że szereg innych czynników był prawdziwym powodem szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy, jeżeli taka wystąpiła. Inne państwa trzecie ze znacznie większym udziałem w przywozie w porównaniu z Rosją, szkoda spowodowana przez sam przemysł wspólnotowy, wyniki osiągane w wywozie przez przemysł wspólnotowy, przywóz krzemu przez sam przemysł wspólnotowy oraz różnice w rynkach krzemu chemicznego i metalurgicznego były wszystkie podniesione jako wyjaśnienia szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy. Jeden producent rosyjski zarzucał także, że istniała różnica 16 % między cenami przemysłu wspólnotowego i cenami rosyjskimi podczas OP i, że taka znaczna różnica wskazuje, że nie istnieje konkurencja cenowa między krzemem z tych dwóch źródeł na rynku wspólnotowym.

5.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (50) Jak przedstawiono w zarysie w akapicie 98 rozporządzenia tymczasowego, przywóz z państw trzecich był dokonywany w większej wielkości niż ta z Rosji. Jednakże z wyjątkiem Chin, przywóz z każdego z tych państw spadł w rzeczywistości w odniesieniu do wielkości między 2000 r. a OP tzn. gdy przemysł wspólnotowy zauważył niekorzystny rozwój swojej sytuacji gospodarczej. Ponadto, ceny tego innego przywozu były we wszystkich przypadkach wyższe niż te przywozu rosyjskiego, a w przypadku gdy podcinały one ceny przemysłu wspólnotowego, różnicowanie cen było bardzo ograniczone.
- (51) Jeden rosyjski producent eksportujący twierdził, że nie można polegać na informacji z Eurostat, ponieważ nie uwzględnia ona różnic wynikających z różnorodności produktów. Wskazał on, że istnieją istotne różnice cen między krzemem w dominującej mierze niższej jakości wywożonym z Rosji a krzemem wyższej jakości z pozostałych państw trzecich. Twierdził on raczej, że ceny rzeczywiście płacone przez użytkowników krzemu z różnych źródeł powinny zostać wykorzystane przy porównywaniu cen.
- (52) Producent ten nie przywołał żadnego dowodu na poparcie swojego twierdzenia. Ponadto, ze względu na brak podstawowych danych od użytkowników co do ceny płaconej za krzem z pozostałych państw trzecich, porównanie cen nie mogło być dokonane. Informacja dostępna z Eurostat przedstawia w tych okolicznościach najlepsze źródło dla ustalenia cen krzemu z państw trzecich. W stosunku do informacji dostępnych dla równoległego przeglądu związanego z wygaśnięciem środków przeciw Chinom, okazało się, że średni margines podcięcia ustalony, gdy ceny były porównywane na podstawie kolejnych jakości, był zgodny z marginesem ustalonym, gdy średnia cena importowa wg Eurostat była porównywana ze średnią ceną przemysłu wspólnotowego.

- (53) Ponadto, należy także zauważyć, że dla sprawiedliwego porównania cen importowych, dane Eurostat były wykorzystywane we wszystkich przypadkach. Dla Rosji, w przypadku gdy zweryfikowane informacje były dostępne dla OP, prawdziwa cena importowa była w rzeczywistości znacznie niższa niż ta odnotowana w Eurostat.

5.2. Szkoda wyrządzona sobie

- (54) Twierdzono, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy powstała przede wszystkim wskutek zwiększających się kosztów ponoszonych na nową wydajność produkcyjną w celu zwiększenia udziału w rynku. Twierdzono, że przemysł wspólnotowy ma najwyższe średnie koszty produkcji (KP) na świecie. To twierdzenie było oparte na porównaniu zweryfikowanych kosztów produkcji dla przemysłu wspólnotowego i rosyjskich producentów w tym postępowaniu z opublikowanymi kosztami dla innych państw trzecich. Jednakże elementy kosztów zawarte w opublikowanych danych liczbowych nie były jasno zidentyfikowane i dlatego nie istniał dowód wskazujący, że te KP mogły być porównywalne z KP zweryfikowanym podczas postępowania. Zwykle okazywało się, że te opublikowane dane liczbowe są oparte jedynie na kosztach wytworzenia i nie zawierają zasadniczych elementów kosztów jak koszty związane ze sprzedażą, koszty ogólne i administracyjne. Ponadto, interesującym jest zauważyć, że rosyjski producent nie dostarczył żadnych odpowiednich opublikowanych danych dla producentów wspólnotowych. Na tej podstawie uważa się, że nie można było podnieść tego twierdzenia i argumenty podniesione przez rosyjskiego eksportera zostały odrzucone. Dla poparcia takiego stanowiska ustalono, że zweryfikowane KP w analogicznym kraju, Norwegii, były rzeczywiście wyższe niż te dostarczone przez rosyjskiego producenta. Po dostosowaniu do pełnych kosztów, ustalono, że zweryfikowane KP w Norwegii są zgodne z tymi przemysłu wspólnotowego.

- (55) Niemniej jednak, nawet jeżeli koszty przemysłu wspólnotowego były porównywalnie wyższe, sam fakt ten nie przerwałby związku między przywozem po niskich cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Jak przedstawiono w zarysie w motywie 83 rozporządzenia tymczasowego, jeżeli ceny nie spadłyby między 2000 r. a OP, przemysł wspólnotowy wygenerowałby zysk 1,7 %, a nie rzeczywistą stratę 2,1 %.

5.3. Wywóz przez przemysł wspólnotowy

- (56) Twierdzono, że obniżenie sprzedaży na wywóz przez przemysł wspólnotowy miałyby wpływ na zyskowność jego sprzedaży w UE. Jednakże nie przedstawiono żadnych dowodów dla poparcia tego twierdzenia.

- (57) Całkowity spadek w sprzedaży na wywóz między 1998 r. a OP stanowił jedynie 2,3 % całości sprzedaży przemysłu wspólnotowego podczas OP. Jego wpływ, jeżeli taki był, na ceny i zyskowność przemysłu wspólnotowego na rynek UE, odgrywał jedynie drugorzędne znaczenie. Można także w uzasadniony sposób zakładać, że obniżka w wywozie jest częściowo skutkiem popytu na krzem produkowany we Wspólnocie podczas OP.

5.4. Przywóz krzemu przez przemysł wspólnotowy

- (58) Jeden rosyjski producent poddawał w wątpliwość wniosek motywu 85 rozporządzenia tymczasowego, że przedsiębiorstwa powiązane z przemysłem wspólnotowym i kupujące krzem, podjęły taką decyzję we własnym imieniu i bez wpływu ze strony przemysłu wspólnotowego. Dla poparcia takiego spojrzenia twierdzono, że tym powiązanym przedsiębiorstwom nie pozwolono wyrazić opinii w sprawie postępowania. Wspomniano o tym, aby dowiedzieć, że te przedsiębiorstwa są rzeczywiście kontrolowane przez przemysł wspólnotowy.

- (59) Fakt, że przedsiębiorstwa powiązane z przemysłem wspólnotowym nie czynią uwag sprzeciwiających się środkom antydumpingowym w tym postępowaniu nie oznacza, że nie mają swobody pozyskiwania swoich surowców w oparciu o względy finansowe. Ponieważ wiadomo, że wszystkie te przedsiębiorstwa kupowały krzem od przemysłu wspólnotowego, z Rosji, i rzeczywiście z każdego źródła według ich woli, wnioski z akapitu 85 rozporządzenia tymczasowego są potwierdzone.

5.5. Różnice między rynkami krzemu przemysłu chemicznego i przemysłu metalurgicznego

- (60) Zarzucano, że problemy napotkane przez przemysł wspólnotowy poczynawszy od 2000 r. wystąpiły wskutek spadku popytu na krzem jakości chemicznej spowodowany przez spadek popytu na produkty przemysłu tego użytkownika. Twierdzono, że przemysł sprzedaje większą część swojego krzemu tym użytkownikom przemysłu chemicznego niż użytkownikom przemysłu metalurgicznego, podczas, gdy dla rosyjskich producentów eksportujących teza przeciwna jest prawdziwa. Dlatego, ponieważ rosyjski krzem nie konkuruje z krzemem produkowanym we Wspólnocie na rynku przemysłu chemicznego, jakiegokolwiek problemy napotkane przez przemysł wspólnotowy nie mogą być przypisane rosyjskiemu przywozowi.

- (61) Tabela poniżej przedstawia w zarysie tendencje w cenach i wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego krzemu klientom przemysłu chemicznego.

Sprzedaż przemysłu wspólnotowego klientom przemysłu chemicznego

	1998 r.	1999 r.	2000 r.	2001 r.	OP
W tonach	48 907	59 924	74 880	74 435	69 652
Indeks	100	123	153	152	142
EUR za tonę	1 488	1 313	1 287	1 316	1 301
Indeks	100	88	86	88	87

Źródło: Przemysł wspólnotowy

- (62) Jak widać w tabeli, w rozważanym okresie sprzedaż krzemu sprzedawanego do użytkowników przemysłu chemicznego wzrosła o 42 % w odniesieniu do wielkości, ale spadła o 13 % w odniesieniu do średniej ceny. Dla porównania cała sprzedaż krzemu w rozważanym okresie wzrosła o 57 % w odniesieniu do wielkości, a ceny spadły o 16 % (patrz tabele 8 i 9 rozporządzenia tymczasowego).
- (63) W okresie między 2000 r. a OP, gdy tendencja szkody przejawiała szczególny spadek w odniesieniu do cen i zyskowności, sprzedaż użytkownikom przemysłu chemicznego spadła o około pięć tysięcy ton (-7,0 %), ale średnie ceny wzrosły o 14 EUR na tonę (+ 1,1 %). Dla całej sprzedaży porównywalne dane liczbowe wykazują wzrost o około trzy tysiące ton (+ 2,1 %) podczas, gdy średnie ceny spadły o 46 EUR na tonę (-3,7 %).
- (64) Dlatego nie istnieją powody, by wierzyć, że szkoda odniesiona przez przemysł wspólnotowy była spowodowana przez spadek sprzedaży klientom przemysłu chemicznego. W rzeczywistości, biorąc pod uwagę charakter odniesionej szkody, teza przeciwna jest prawdziwa.
- (65) Stosownie do tego, argument, że jest to tendencja sprzedaży przemysłu wspólnotowego klientom przemysłu chemicznego, która była rzeczywistą przyczyną odniesionej szkody podczas OP jest odrzucony.

5.6. Konkurencja cenowa

- (66) W odniesieniu do różnicy ceny między krzemem produkowanym we Wspólnocie a krzemem przywożonym z Rosji, potwierdza się, że ta różnica nie wynosi 16 % jak twierdził rosyjski eksporter, ale średnio 11 % podczas OP (patrz akapit 46 rozporządzenia tymczasowego). Ta różnica istniała pomimo spadków cen przemysłu wspólnotowego o 7 % między 2001 r. a OP. Jest to postrzegane jako wyraźne wskazanie wpływu, jaki rosyjskie ceny miały na ceny przemysłu wspólnotowego. Byłoby nierozsądne twierdzić, że podcięcie cenowe jest tak duże, że nie może być przyczyną szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (67) Rzeczywiście, postępowanie wykazało, że duże ilości krzemu są sprzedawane zarówno przez przemysł wspólnotowy, jak i rosyjskich producentów eksportujących tym samym klientom lub klientom działającym w tym sektorze. Jest także jasne, że niski poziom rosyjskiej ceny był wykorzystywany jako dźwignia przez tych użytkowników przy negocjowaniu cen z przemysłem wspólnotowym.

5.7. Wniosek w sprawie związku przyczynowego

- (68) W świetle powyższego, argumenty podniesione przez rosyjskich producentów eksportujących są odrzucone i ustalenia oraz wnioski określone w akapitach 101 i 102 rozporządzenia podstawnego są potwierdzone.

6. Interes wspólnotowy

- (69) W następstwie tymczasowego ustalenia, że nałożenie środków nie było sprzeczne z interesem wspólnotowym, zainteresowane strony zostały zaproszone do przystąpienia i współpracy w postępowaniu. Otrzymano uwagi od czterech użytkowników i stowarzyszeń użytkowników, które współpracowały podczas tymczasowego etapu postępowania. Ponadto pięciu użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników, które nie współpracowało podczas tymczasowego etapu postępowania przedstawili uwagi w sprawie tymczasowych ustaleń. Żaden importer krzemu nie przedstawił uwag. Trzech wspólnotowych dostawców surowców do rosyjskich producentów przedłożyło uwagi już na etapie tymczasowym.
- (70) Uwagi poczynione po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego dotyczyły jedynie potrzeby różnicowania między krzemem dla przemysłu chemicznego i dla przemysłu metalurgicznego tj. kwestii dotyczących produktu przedmiotowego i produktu podobnego. Użytkownicy nie przedłożyli żadnych uwag dotyczących wpływu jakichkolwiek środków na ich koszty lub ich zyskowność, ani nie dostarczyli niezbędnych informacji pozwalających na dokonanie takiej oceny.
- (71) Jednakże po dokonaniu wizyt na miejscu u użytkowników, ustalono, że podczas, gdy ci użytkownicy sprzeciwiają się środkom ponieważ zwiększy to ich koszty, ogólnie zgadzają się na metody, które zastosowaliśmy w naszej analizie. Jest prawdopodobne, że środek ten będzie miał wpływ na użytkowników. Dostępne informacje wskazują, że cła zwiększą koszty użytkowników przemysłu metalurgicznego o 11 EUR na tonę gotowego wyrobu, tj. o 0,8 %.
- (72) W odniesieniu do wspólnotowych dostawców surowców, nawet przyjmując, że nałożenie środków może mieć pewne negatywne konsekwencje dla ich obrotu i zyskowności, nie przedstawiono żadnych dowodów, które prowadziłyby do wniosku, że ten wpływ byłby taki, aby przeważać oczekiwane korzyści dla przemysłu wspólnotowego.
- (73) Dlatego nie dostarczono żadnych nowych informacji, które mogłyby prowadzić do ustalenia, że nałożenie ostatecznych środków byłoby przeciw interesowi wspólnotowemu. Stosownie do tego, wniosek osiągnięty w motywie 118 tymczasowego rozporządzenia jest ostatecznie potwierdzony.

7. Środki ostateczne

- (74) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu wspólnotowego, uważa się, że należy nałożyć ostateczne środki antydumpingowe w celu zapobieżenia dalszym szkodom dla przemysłu wspólnotowego powodowanym przez przywóz z Rosji po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom likwidacji szkody

- (75) Przedstawiono twierdzenia dotyczące metodologii wykorzystanej dla obliczenia poziomu likwidacji szkody na etapie tymczasowym.

7.1.1. Tabela NKP

- (76) Jak stanowi akapit 14 rozporządzenia tymczasowego, twierdzono, że tabela numerów kontroli produktu (NKP), która określa wszystkie rodzaje krzemu nie zawierała wystarczających szczegółów dotyczących składu chemicznego różnych rodzajów krzemu i że dlatego nie było możliwe dokonanie odpowiedniego porównania różnych jakości krzemu. Dlatego proponowano zmianę tabeli numerów kontroli produktu dla jasnego określenia rodzajów krzemu przywożonych z Rosji w porównaniu z tymi sprzedawanymi przez przemysł wspólnotowy.
- (77) Jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że powinno się wprowadzić dodatkową jakość dla uwzględnienia krzemu z zawartością żelaza ponad 0,8 %. O ile możliwe jest, że krzem z wysokim poziomem żelaza dyktuje niższe ceny na rynku, nie przedstawiono żadnych dowodów, że istniała wyraźna różnica rynkowa między krzemem zawierającym więcej niż 0,5 % żelaza a tym zawierającym więcej niż 0,8 %. Ponieważ jakiegokolwiek różnice cen wynikające z tych różnych zawartości żelaza mogą być w każdym wypadku wyrównane przez dostosowanie cenowe, które zostało rzeczywiście przyznane, to twierdzenie jest odrzucone.
- (78) Pozostali rosyjscy producenci eksportujący żądali dwóch zmian tabeli NKP. Żądali po pierwsze, aby została określona nowa jakość w przypadku gdy pierwiastki śladowe są głównym czynnikiem determinującym. Twierdzono, że bez tego dostosowania, krzem sprzedawany użytkownikom przemysłu metalurgicznego mógłby być nieuczciwie porównywany z krzemem sprzedawanym użytkownikom przemysłu chemicznego. Żądali oni także, aby krzem zawierający dokładnie 0,5 % żelaza był sklasyfikowany jako krzem niskiej jakości zamiast jako krzem jakości standardowej jak w obecnej tabeli NKP.

- (79) Przyjęcie pierwszego żądania nie prowadziło do sporządzenia dokładniejszej tabeli NKP, a skutkowałoby natomiast słabo określonymi kryteriami, z ryzykiem, że zainteresowane strony miałyby pewien stopień swobody w umieszczaniu sprzedaży w poszczególnych NKP. Taka swoboda podważałaby wiarygodność informacji dostarczonej przez tabelę NKP i w ten sposób wiarygodność poziomu likwidacji szkody. Nie istnieje także dowód wskazujący, że utrzymanie bieżącej struktury NKP prowadziło do błędnych lub mniej dokładnych ustaleń. Dla przykładu obliczenie zaniżania cen w oparciu o krzem standardowej i niskiej jakości miałooby skutek w odniesieniu do marginesów, które zmieniłyby się najwięcej o 0,2 %. Z tych powodów twierdzenie to jest odrzucone.
- (80) W odniesieniu do drugiego twierdzenia, nie przedstawiono ponownie żadnego dowodu dla poparcia tej zmiany. Rzeczywiście istnieją wskazania, że krzem zawierający 0,5 % żelaza jest uważany za jakości standardowej przez użytkowników. Stosownie do tego, żadna zmiana tabeli NKP nie została uznana za niezbędną.

7.1.2. Marża zysku

- (81) Ustalono tymczasowo, że 6,5 % marża zysku od całości obrotu mogłaby być postrzegana jako odpowiednie minimum, którego przemysł wspólnotowy mógłby w sposób uzasadniony oczekiwać w braku szkodliwego dumpingu. Twierdzono, że ten margines był zbyt wysoki i, że margines około 3 % byłby bardziej odpowiedni.
- (82) Żądanie, aby wykorzystać 3 % margines nie jest poparte faktami. Rzeczywiście, zysk 6,5 % odpowiada zyskowi osiąganemu przez przemysł wspólnotowy, gdy na rynku wspólnotowym przeważały uczciwe warunki rynkowe, tj. między 1998 r. a 2000 r. Ponadto, biorąc pod uwagę ustalony poziom marginesu dumpingu i wielkość przywozu z Rosji, jest także prawdopodobne, że przemysł wspólnotowy osiągnąłby zysk co najmniej poziomemu z OP.

7.1.3. Dostosowanie ze względu na jakość

- (83) Jeden rosyjski producent twierdził, że krzem wyprodukowany w jednej z jego zakładów był niższej jakości niż ten wyprodukowany w innej fabryce ze względu na różnice w procesie produkcyjnym. Stosownie do tego twierdzono, że krzem niższej jakości powinien być dostosowany, aby pozwolić na uczciwe porównanie z cenami przemysłu wspólnotowego. Żądane dostosowanie było różnicą średnich kosztów produkcji między tymi dwoma zakładami.
- (84) Rzeczywiście przyjęto, że istnieje różnica między tymi dwoma zakładami. Jednakże aby dostosowanie było uzasadnione, należy wykazać, że te różnice mają wpływ na ceny, które mogą być osiągnięte na rynku, w tym przypadku w UE. Dlatego dokonano porównania na podstawie kolejnych jakości, aby ustalić, czy istniała istotna różnica w osiąganym cenach sprzedaży między dwoma zakładami. Dla krzemu wysokiej jakości, nie dokonano żadnej sprzedaży z zakładu niższej jakości i żadne dostosowanie nie było konieczne. Dla krzemu standardowej jakości, zauważono wyraźną różnicę cen i dokonano dostosowania 4 % dla sprzedaży tej jakości z odpowiednich zakładów. Dla krzemu niskiej jakości, nie ustalono żadnej różnicy w cenie i dlatego dostosowanie nie zostało przyznane.
- (85) Drugi rosyjski producent twierdził, że całość jego krzemu było takiej niskiej jakości, że nie mógł być bezpośrednio porównywany nawet z cenami krzemu niskiej jakości produkowanego przez przemysł wspólnotowy.
- (86) Zostało ponownie przyjęte, że w szczególności poziom żelaza jest wyższy w krzemie produkowanym przez tego producenta w porównaniu z tym produkowanym zarówno przez przemysł wspólnotowy, jak i przez drugiego rosyjskiego producenta. W celu obliczenia wpływu jakości na ceny osiąmane przez tego producenta na rynku UE, jeżeli taki istnieje, dokonano porównania ze średnimi cenami osiąganymi przez tego drugiego rosyjskiego producenta, ponownie przez porównanie na podstawie kolejnych jakości.
- (87) Wyniki tego porównania wykazały, że dostosowanie do cen krzemu niskiej jakości od tego rosyjskiego producenta powinno zostać przyznane tak, aby mogły być porównane z cenami krzemu niskiej jakości produkowanego przez przemysł wspólnotowy.

7.1.4. Poziom dostosowania obrotu

- (88) Rosyjscy producenci domagali się dostosowania cen, aby pozwolić na różne poziomy obrotu ich sprzedaży w UE. Ustalono, że jeden rosyjski producent sprzedał całość swojego krzemu za pośrednictwem podmiotu gospodarczego na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. Drugi producent sprzedał za pośrednictwem powiązanego podmiotu gospodarczego w Szwajcarii, za pośrednictwem niepowiązanego podmiotu gospodarczego w UE i bezpośrednio do użytkowników końcowych. Przemysł wspólnotowy sprzedał niemal całość swojego krzemu bezpośrednio do użytkowników końcowych.
- (89) W celu ustalenia czy poziom dostosowań obrotu był uzasadniony, całość sprzedaży tej samej jakości od tego samego producenta za pośrednictwem różnych kanałów sprzedaży była analizowana, aby ustalić czy istniało istotne zróżnicowanie cen. W wyniku tej analizy poziom dostosowania obrotu został przyznany dla całej sprzedaży za pośrednictwem niepowiązanego podmiotu gospodarczego.

7.2. Forma i poziom ostatecznego cła

- (90) Zgodnie art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia, ostateczne środki antydumpingowe powinny być nałożone na poziomie dumpingu lub ustalonego marginesu szkody, w zależności od tego, która wartość jest niższa. Środki te, podobnie jak środki tymczasowe, powinny przyjąć formę stawki *ad valorem*.

7.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (91) Wobec wielkości ustalonego marginesu dumpingu dla producentów eksportujących w Rosji i w świetle poziomu szkody spowodowanej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego nałożone przez rozporządzenie tymczasowe, tj. rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2003, były ostatecznie pobrane w zakresie kwoty nałożonego cła ostatecznego. W przypadku gdy ostateczne cła są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie cła tymczasowych powinny zostać ostatecznie pobrane.
- (92) Jakiegokolwiek twierdzenia o zastosowanie stawek cła antydumpingowych indywidualnie ustalonych dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych jednostek produkcyjnych lub jednostek sprzedaży) należy kierować do Komisji bezzwłocznie wraz z wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją, sprzedażą wewnętrzną lub sprzedażą na wywóz mającą związek na przykład ze zmianą nazwy lub ze zmianą jednostek produkcyjnych i jednostek sprzedaży. Jeżeli jest to właściwe, rozporządzenie będzie odpowiednio zmienione przez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych cła.

7.4. Zobowiązania

- (93) W konsekwencji nałożenia środków tymczasowych i po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, jeden producent eksportujący w Rosji złożył zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Zainteresowany producent eksportujący jest producentem różnych rodzajów produktów, które mogą być sprzedawane razem. To stwarza potencjalne ryzyko równoczesnego wyrównania tzn., że jakiegokolwiek zobowiązanie cenowe byłoby formalnie przestrzegane, ale ceny dla produktów innych niż przedmiotowy byłyby obniżone po przy sprzedaży razem z produktem przedmiotowym. To wszystko uczyniłoby to zobowiązanie w odniesieniu do cen minimalnych krzemu łatwym do obejścia i bardzo trudnym do skutecznego monitorowania.
- (95) Dlatego z powodów określonych powyżej, stwierdzono, że zobowiązania złożone wskutek ujawnienia ostatecznych ustaleń nie mogły być zaakceptowane w ich obecnej formie. Zainteresowane strony zostały stosownie do tego poinformowane i braki złożonych zobowiązań zostały ujawnione szczegółowo zainteresowanym eksporterom,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz krzemu z zawartością krzemu wagowo mniejszą niż 99,99 %, objętego kodem CN 2804 69 00, pochodzącego z Rosji.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowanego do produktu produkowanego przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej i pochodzące z Rosji ustala się następująco:

Przedsiębiorstwa	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
OJSC Bratsk Aluminium Plant, Bratsk, region Irkuck, Rosja	23,6 %	A464
SKU LLC, Sual – Kremny - Ural, Kamensk, region Ural, Rosja, i ZAO KREMNY, Irkuck, region Irkuck, Rosja	22,7 %	A465
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	23,6 %	A999

3. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowych cel antydumpingowych na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2003 w sprawie przywozu krzemu z zawartością krzemu wagowo mniejszą niż 99,99 %, objętego kodem CN 2804 69 00, pochodzącego z Rosji, są ostatecznie pobrane zgodnie z zasadami określonymi poniżej.

Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cel antydumpingowych są zwolnione. W przypadku gdy ostateczne cła są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie cel tymczasowych są ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. MATTEOLI

Przewodniczący